

rede har erklæret, rede til at tage Ændringsforslaget tilbage, for ikke at bryde det Princip i Lovgivningen, som hidtil har været fulgt. Men hvis han ikke kan det, er der, som sagt, ikke andet for end at prøve, om ikke Rigsdagen er til Sinds at ville bort fra det System, som er blevet indført ved Tidernes Ugunst for nogle Aar siden.

Sabroe: Det er beklageligt, at det gode Indlæg, som det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard) fremsatte i denne Sag vedrørende Spørgsmaalet om Licitation eller Arbejdets Bortgivelse til Enkeltmand, ikke blev hørt af samtlige Tingets Medlemmer, thi det vil jo ikke være ret længe, inden vi skride til Afstemning, og de Argumenter, som det ærede Medlem fremsatte, synes jeg ere i Stand til at virke overbevisende i ikke ringe Grad. Det eneste Argument, de have til Raadighed, som nu ere komne ind paa, at Arbejdet bør bortgives til en Enkeltmand, var dette, at Ministeren stillede sig paa det Standpunkt, andet Argument have de jo ikke. Det er derfor beklageligt, at den største Del af Tingets Medlemmer have været fraværende. Det er klart, at mine Meningsfæller og jeg ville stemme for Underændringsforslaget, som falder godt i Traad med det Ændringsforslag, som vi selv have stillet. Det er jo et meget udpræget Modsætningsforhold, som det ærede Medlem fra Slagelse stiller sig i til det ærede Medlem fra Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), og der er ingen Tvivl om, at de, som i dette Tilfælde varetage Statens økonomiske Interesser, er det ærede Medlem fra Slagelse og vi andre. Vi ville ikke, at den Mulighed virkelig skulde kunne være til Stede, at Staten forærer en Mand i Nyborg en betydelig Sum Penge. Vi vide ikke, om det er Hundrede- eller Tohundredetusinde Kroner eller mindre, men bortgives Arbejdet saaledes, som det har været Meningen fra Flertallets og Ministerens Side, til en Enkeltmand, ere vi slet ikke sikrede mod at faa et Arbejde, der maaske er flere Hundredetusinde Kroner mindre værd, end Staten kommer til at betale for det. Jeg anbefaler altsaa at stemme for det foreliggende Underændringsforslag.

Jeg takker Ministeren, fordi han dog lovede at ville tage Hensyn til det Ændringsforslag, vi havde stillet, og som blev nedstemt i Gaar, nemlig at Sovecellerne, de ganske særlig slette Forhold ved Horsens Tugthus, blive forbedrede. Nu mente den højtærede Minister, at baade han og jeg ved vort Besøg i Horsens Tugthus i sin Tid rimeligvis havde set for mørkt paa denne Sag. Det ved jeg egentlig ikke, men derimod ved jeg, at andre have udtalt sig lidt lysere om Tingen, og jeg har ogsaa hørt de teoretiske Betragtninger, man gør gældende til Fordel for, at der skulde være endog ret gode hygiejniske Forhold i Sovecellerne. Men de virkelig sagkyndige, Forbryderne, Fangerne have vi jo ikke hørt. Jeg har en Gang imellem talt med Fanger. Adskillige af dem, som have været i Horsens Tugthus, ere saamænd ikke værre end mange af dem, der gaa frit omkring. Der er en Mængde Mennesker i vort Samfund, om hvem vi alle ere enige om, at de ere Vindbeutler, men de kunne ikke straffes, de have Lov til at lave deres Kæltringestreges saa tykt, de ville, de overskride ikke nogen bestaaende Straffelov, idet vi ikke i Øjeblikket have nogen Lov, hvorefter de kunne straffes. Der er saaledes Aagerkarle, der sidde Aar efter Aar og flaa deres Medmennesker til Skjorten. De ere saamænd i mange Tilfælde meget farligere end de Smaatyveknægte, som sidde i Horsens Tugthus. Men altsaa, de virkelig sagkyndige er de Personer, som opholde sig derovre, og deres Opfattelse er sikkert nærmere ved den Opfattelse, som Justitsministeren og jeg havde. Jeg har den Formening, at Forholdene ere yderst slette ved Horsens Tugthus, og at man bør skride til en Forandring og en Forbedring. Navnlig mener jeg, at der er god Grund til at fremhæve dette, fordi den ærede Ordfører for Regeringspartiet og andre Medlemmer af Flertallet netop som Argument for, at vi ikke skulde bygge ved Odense, hvad der vilde blive billigere, anførte, at Forholdene i hygiejnisk Henseende vilde blive meget daarligere end ved Nyborg, idet der ikke vilde blive Sol i en Del af Cellerne, og der vilde blive en ubehagelig Atmosfære. Men selv om der nu maatte komme til at klæbe visse Ulemper ved Odense-Pro-